

Vrijstellingsregeling sledehondensport

Aangezien de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (GWWD) het gebruik van honden als trekkracht verbiedt (artikel 36, lid 2, sub d), is ten behoeve van de sledehondensport door de Minister krachtens artikel 107 GWWD vrijstelling van dit verbod verleend aan de eigenaren van honden die behoren tot een vijftal aangewezen rassen.

Deze Vrijstellingsregeling trad in werking op 1 september 1996. Op dat moment werd het voor een aanzienlijke groep honden, die tot dat moment - op grond van een algemeen gedoogbeleid jegens de sledehondensport - daaraan had deelgenomen, onmogelijk om daarmee voort te gaan. Voor veel van deze honden is dat waarschijnlijk een goede zaak.

Er is echter één groep honden, die naar de mening van de Raad ten onrechte buiten de Vrijstellingsregeling is gebleven. Het betreft de Alaskan Husky, een type hond dat bij uitstek voor de sledehondensport gefokt wordt en dat in alle landen waar die sport beoefend wordt, daaraan deelneemt. De Alaskan Husky is ontstaan door hybridisatie van tenminste vier rassen: de Siberian Husky, de Greyhound, de Pointer en de Duitse staander. Het is een middelgrote hond, die mede door het hybridisatie-effect bijzonder sterk is van lichaamsbouw, conditie en karakter.

De betreffende eigenaren voelden zich overvallen door de plotselinge onmogelijkheid om hun honden aan de sport te laten deelnemen. Zij wendden zich daarop tot het Ministerie om de Vrijstellings-regeling ook voor hun honden van toepassing te laten verklaren. Het bleek echter niet zo eenvoudig om aan hun verzoek te voldoen.

De Alaskan Husky is namelijk niet als ras erkend en het blijkt onmogelijk om een duidelijke, controleerbare omschrijving van deze honden te geven, omdat ze qua uiterlijk sterk kunnen variëren. Het Ministerie verklaarde zich bereid om de Vrijstellingsregeling uit te breiden voor andere rassen (en eventueel typen) honden die geschikt zijn voor de sledehondensport, maar het verlangde daarvoor wel een sluitende omschrijving.

De Raad voor dierenaangelegenheden heeft zich beraden over een mogelijke oplossing van het gerezen probleem. De Raad wil daarmee niet de deur openzetten voor het toevoegen van steeds meer hondensrassen en -typen aan de vrijstellingsregeling, maar uitsluitend onderzoeken of er mogelijkheden zijn om een omissie (waarvoor de Raad medeverantwoordelijk is) te herstellen.

De Raad heeft gezocht naar een sluitende omschrijving van de betreffende groep honden. In de vrijstellingsregeling is als sluitende omschrijving opgenomen dat de sledehond tot een bepaald ras moet behoren. De eigenaar zal bij controle moeten kunnen aantonen dat zijn hond als rashond geregistreerd is.

Er bestaat in Nederland een overkoepelende organisatie van alle sledehondenclubs en verenigingen: de Bond van Nederlandse Sledehonden Sportorganisaties (BNSS). Deze bond heeft alle Alaskan Husky's opgenomen in een bondsregister en hen voorzien van een transponder-chip. Daarmee is een vergelijkbare situatie ontstaan als bij de rashonden. De eigenaar van een Alaskan Husky kan bij controle aantonen dat zijn hond in het bondsregister is geregistreerd. De Raad meent dat hiermee een even sluitende omschrijving van de Alaskan Husky is gegeven als van de vrijgestelde rashonden.

De Raad is van mening dat langs deze weg een oplossing kan worden gevonden mits aan twee voorwaarden wordt voldaan. In de eerste plaats is de Raad er niet gerust op, dat bij een fokkerij die gericht is op het verkrijgen van steeds snellere honden, geen ongewenste nevenverschijnselen zullen optreden. Hij acht een oplossing in de hierboven aangegeven richting derhalve alleen mogelijk als de garantie kan worden verkregen dat de fokkerij

van Alaskan Husky's alleen zal plaatsvinden binnen de thans geregistreerde groep van die honden, eventueel uitgebreid met honden behorende tot de vijf reeds vrijgestelde rassen. De voorzitter van de BNSS heeft verklaard zich zonodig voor een dergelijke garantie sterk te willen maken.

In de tweede plaats acht de Raad het, gezien de grote verantwoordelijkheid die in dezen bij de BNSS wordt gelegd, noodzakelijk dat door de overheid streng zal worden toegezien op de naleving van de overeengekomen regels.

De Raad verzoekt het Ministerie om een oplossing in de aangegeven richting te zoeken voor het reeds veel te lang bestaande probleem van de Alaskan Husky.

Den Haag, 21 december 1999